

Kapitel II.

Om Betingelserne for Ægteskab.

§ 6.

Mand under 21 Aar eller Kvinde under 18 Aar maa ikke indgaa Ægteskab uden Tilladelse af Kongen eller den han bemyndiger.

§ 7.

Den, som er under 21 Aar og ikke tidligere har været gift, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke.

Er den ene af Forældrene død eller sindssyg eller aandssvag, eller er han uden Del i Forældremyndigheden — eller var han det, da denne ophørte — eller vilde hans Erklæring ikke kunne indhentes uden særlig Vanskelighed eller Forhaling, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældrene, kræves Samtykke til Ægteskabet fra Værge eller Kurator.

§ 8.

Den, som er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden Værgens Samtykke.

§ 9.

Nægtes Samtykke i de Tilfælde, som nævnes i §§ 7 og 8, kan Overøvrigheden paa Begæring give Tilladelse til Ægteskabet, hvis der ikke er skellig Grund til Nægtelsen.

§ 10.

Den, som er sindssyg eller som er aandssvag i højere Grad, maa ikke indgaa Ægteskab.

Kongen eller den han bemyndiger skal dog kunne tillade en sindssyg at indgaa Ægteskab, naar det skønnes, at det under Hensyn til Sygdommens Art og den ringe Fare for sygeligt Afkom samt Partens Evne til at bedømme Ægteskabets Betydning er forsvarligt, at saadant Ægteskab indgaaes.

§ 11.

Den, som lider af Syfilis, der endnu frembyder Smittefare, maa ikke indgaa Ægteskab uden Tilladelse af Kongen eller den han bemyndiger.

Den, som lider af anden Kønssygdom, der endnu frembyder Smittefare, eller af Epilepsi, maa ikke indgaa Ægteskab, uden at den anden Part er gjort bekendt med Sygdommen, og begge Parter af en Læge har faaet mundtlig Vejledning om Farerne ved Sygdommen.

§ 12.

Ægteskab maa ikke indgaaes mellem Slægtninge i ret op- og nedstigende Linie eller mellem Søkende.

§ 13.

Ægteskab med Broders eller Søsters Slægtning i ret nedstigende Linie maa ikke indgaaes uden Tilladelse af Kongen eller den han bemyndiger.